

Bez víry bych z postele nevstala

Noelia a Jesús Maria se poznali ve třídě na univerzitě. Jsou supernumeráři. Byli tři roky zasnoubení a rozhodli se se vzít. Bylo jim jasné, že chtějí mít rodinu. Svou rodinu.

05.12.2010

Když se Noelie ptají, kolik má dětí, má po ruce dvě odpovědi: „čtyři“ anebo „pět, jedno z nich v nebi“. Ale Almudena, Álavaro, Blanca a Begoña odpovídají vždy stejně: „Je nás pět:

Marie je v nebi.“ Jsou to děti a jako takové nic neskrývají.

Noelia byla popáté těhotná. Věděla, že bude muset na císařský řez. Dítě se narodilo 30. května, ale neplakalo. Jeden z lékařů k ní přišel a řekl jí, že to vypadá na Downův syndrom. První myšlenkou Noelie bylo „ať je Bůh požehnán.“ Pochopila, že toto miminko, které vážilo 2 kila a 300 gramů, by mohlo do jejich rodiny přinést mnoho dobra. Ona, její manžel Jesús María i jejich děti se znají a mají rádi Guillerma, 28letého mladíka, který má také tento syndrom. A Guillermo je radostí této domácnosti.

Ani v jeden okamžik ji nenapadlo, že by nezvládla nemoc své dcery.

Naopak, byla přesvědčena, že Bůh jim dá sílu a že když On dovolil, aby se takto narodila, má to nějaký smysl.

„Když jsi mi ji dal, teď mi ji neber.“

Za tři hodiny po narození jí řekli, že má rovněž vrozenou srdeční nemoc, která je typická pro děti s Downovým syndromem. Převezli ji na jednotku intenzivní péče (JIP). Byl nutný chirurgický zákrok, ale muselo se čekat, dokud trochu nevyroste, asi dva nebo tři měsíce. A to už Noelia nemohla vydržet. „Když jsi mi ji dal, teď mi ji neber,“ byla její modlitba, která se střídala se slzami.

Maličká Marie

Pokřtili ji za dva dny po narození a dali jí jméno Marie. Utěšovaly ji modlitby mnoha lidí, návštěvy a společnost známých, květiny od příbuzných, přátel a kolegů z práce, kteří jí dávali najevo, že jsou s ní. Když Jesús Maria řekl svým dětem, že Marie má Downův syndrom, jejich jediná reakce byla, že by se jí lidé mohli smát.

Kojence operovali začátkem září. Operace trvala jedenáct hodin. Mohli

ji vidět na oddělení JIP. Noelia a Jesús Maria byli zničeni. Tak to pokračovalo pět dní, od rána do večera. Z nemocnice je povzbuzovali, aby neztráceli naději.

„Ty mi ji dáváš, Ty mi je vezmeš.“

„Bud' vůle tvá“ byla nyní modlitba Noelie, kterou spojovala s druhou modlitbou: „Neber si ji, uzdrav ji, udělej zázrak.“ Nikdy se nevzdala, byla to její dcera. Bránila se myšlence, že zemře, dokud se její první modlitba „Když jsi mi ji dal, teď mi ji neber.“ nezměnila v „Ty mi ji dáváš, Ty mi ji vezmeš.“ a v přesvědčení, pevné jako skála, že toto dítě, které si získalo srdce svých rodičů, bratrů, celé rodiny a přátel, přišlo na svět, aby splnilo poslání v čase sice velmi krátkém, pouhé tři měsíce, ale s naplněným posláním.

Zemřela 9. září v poledne. Noelia tuto hodinu zdůrazňuje, protože je to hodina, ve které si celá církev

modlitbou Anděl Páně tradičně připomíná panenské početí Matky Boží.

„Co je z lidského pohledu deprimující, se dá překonat s pomocí společenství svatých.“

A přišla prázdnota, bolest, která se nedá popsat. „Bez víry bych z postele nevstala“, říká. Ale současně pevné přesvědčení, že má v nebi anděla, který jí pomáhá a dennodenně se za ně přimlouvá. Doma mluví o Marii úplně normálně. Vlastně 30. května, kdy by jí byl jeden rok, oslavovali její narozeniny. „Mám pět dětí - říká Noelle - jedno mi žádnou práci nepřidělává, naopak, ubírá.“

Od tohoto 9. září 2009 si myslí, že díky Marii je lepším člověkem, protože se naučila dávat věcem takový význam, jaký si ve skutečnosti zasluhují, a případné vyčerpání z práce má potom jen omezený, relativní dopad. „V Opus Dei mi

pomohli čelit nemoci a smrti Marie s nadpřirozeným pohledem.

Uvědomuješ si, že nejsi sama, že je mnoho lidí, kteří tě doprovázejí v modlitbě. Co je z lidského pohledu deprimující, se dá překonat s pomocí společenství svatých, tvrdí.

Pokaždé, když vidí dítě s Downovým syndromem, dojíká ji to, nemůže si pomoci. A zneklidňuje ji pomyšlení na paradox života ve společnosti, kde tým odborných lékařů dělá vše možné a vynakládá všechny prostředky na to, aby zachránil Marii, a zároveň když je nenarozené dítě v lůně své matky a zasluguje si a potřebuje vší možnou péči, ta samá společnost to ne vždy respektuje. Život je silnější než smrt.

viry-bych-z-postele-nevstala/
(21.02.2026)